

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 736/2016-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. februára 2017 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDAKČNÝ KOTVA], [REDAKČNÝ KOTVA] zastúpeného JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, Advokátska kancelária, Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 84/2009, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ KOTVA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 84/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 84/2009 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Žilina je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 296,44 € (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet JUDr. Mgr. Štefana Buchu, Advokátska kancelária, Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovujú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 736/2016 z 25. októbra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 84/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania, v ktorom ho žaluje jeho bývalá manželka [REDAKOVANÉ] o zrušenie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 8 C 84/2009 z 25. novembra 2009 zrušil

ich podielové spoluvlastníctvo. Proti rozsudku podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 5 Co 381/2010 z 21. decembra 2010 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Vo veci samej dosiaľ nie je právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľ je presvedčený, že pried'ahmi v konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci v primeranej lehote a prerokovanie veci bez pried'ahov v konaní tak, ako mu to garantuje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedené sťažovateľovi spôsobuje stres, finančnú ujmu, ako aj zdravotné ťažkosti. Taktiež mu to spôsobuje nemožnosť nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, pretože sa s [REDAKOVANÉ] dohodli, že rodinný dom bude v jeho výlučnom vlastníctve a pozemok je na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžr 64/2011 zo 14. februára 2012 iba jeho. Počas súdneho konania sťažovateľ nemohol užívať predmetný rodinný dom, hospodársku budovu a pozemok.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ požaduje v dôsledku pried'ahov v konaní pri rozhodovaní o žalobe o zrušení podielového spoluvlastníctva, ktorá je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 84/2009, aby mu ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde priznal finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Finančné zadosťučinenie zdôvodňuje tým, že počas uvedeného konania a pried'ahov v konaní nemohol užívať ani nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Uvedené mu spôsobuje zdravotné problémy, bol a je vystavený pocitom právnej neistoty, krivdy, nespravodlivosti, bezmocnosti a úzkosti, a to z dôvodov, ktoré uviedol v sťažnosti.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných pried'ahov upravenej v čl. 48 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote a právo na spravodlivý súdny proces zaručený v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo Okresným súdom Žilina v konaní vedenom pod sp. zn.: 8C/84/2009 porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn.: 8C/84/2009 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,-EUR, ktoré je Okresný súd Žilina povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Právnomu zástupcovi sťažovateľa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet: JUDr. Mgr. Štefan Buchu... vedený v [REDAKOVANÉ]. a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 84/2009:

- 22. mája 2009 žalobkyňa, [REDAKOVANÉ], podala na okresnom súde žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva proti [REDAKOVANÉ]. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 84/09;

- 8. júna 2009 okresný súd vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 1 261 €;

- 25. júna 2009 žalobkyňa požiadala o odpustenie súdneho poplatku;

- 22. júla 2009 žalobkyňa doručila potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch;

- 30. júla 2009 okresný súd uznesením č. k. 8 C 84/2009-24 priznal žalobkyni oslobodenie od súdneho poplatku za podanú žalobu;

- 18. augusta 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa na vyjadrenie sa k žalobe;

- 14. septembra 2009 sťažovateľ doručil vyjadrenie k žalobe;

- 25. novembra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci aj ich právni zástupcovia boli prítomní. Bol vyhlásený rozsudok;

- 27. januára 2010 sťažovateľ doručil odvolanie proti rozsudku z 25. novembra 2009;

- 18. februára 2010 okresný súd uznesením č. k. 8 C 84/2009-102 uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 1 426,50 € a žalobkyňu vyzval na vyjadrenie sa k odvolaniu;

- 24. februára 2010 sťažovateľ doručil návrh na prerušenie konania, pretože podal na Správu katastra Kysucké Nové Mesto návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte na [REDAKOVANÉ] v kat. území [REDAKOVANÉ];

- 3. marca 2010 okresný súd uznesením č. k. 8 C 84/2009-109 návrh sťažovateľa zamietol;

- 9. marca 2010 bolo doručené vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu sťažovateľa;

- 15. marca 2010 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 18. februára 2010 o povinnosti zaplatiť súdny poplatok;

- 17. marca 2010 sťažovateľ doručil „žiadost' o oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o neplatnosť zmluvy o pôžičke“;

- 19. marca 2010 okresný súd uznesením č. k. 8 C 84/2009-140 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie voči rozsudku z 25. novembra 2001 vo výške 50 %;

- 17. marca 2010 bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 3. marca 2010;

- 24. marca 2010 žalobkyňa doplnila vyjadrenie k odvolaniu odporcu;

- 30. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 8 C 84/2009-154 zrušil svoje uznesenie z 18. februára 2010 o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť súdny poplatok vo výške 1 426,50 € (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9. marca 2011);

- 13. mája 2010 sťažovateľ doručil okresnému súdu rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto, ktorým bola zamietnutá oprava chyby v katastrálnom operáte;

- 11. novembra 2010 bol spis doručený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku (vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 Co 381/2010);

- 9. marca 2011 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Co 381/2010 z 21. decembra 2010, ktorým krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie;

- 10. apríla 2013 právny zástupca žalobkyne požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 22. máj 2013;

- 5. júna 2013 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci boli prítomní. Bolo odročené na neurčito na účely „vyporiadania“ právnych otázok spojených s vymedzením predmetu „*tunajšieho vyporiadania*“;

- 6. júna 2013 právny zástupca žalobkyne doručil doplnenie návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov;

- 12. novembra 2014 okresný súd zaslal žiadosť na Okresný úrad Kysucké Nové Mesto odbor katastrálny (ďalej len „okresný úrad“) o zaslanie fotokópie originálu [REDACTED]

- 1. decembra 2014 okresný úrad doručil žiadané LV;

- 3. decembra 2014 sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu odpovedal na prípis okresného súdu z 12. novembra 2014;

- 5. decembra 2014 právny zástupca žalobkyne doručil návrh na schválenie súdneho zmiereu;

- 23. októbra 2014 žalobkyňa čiastočne zobrala návrh späť;

- 18. decembra 2014 právny zástupca žalobkyne doručil okresnému súdu „*vyjadrenie k návrhu na schválenie súdneho zmiereu odporcu zo dňa 2. 12. 2014...*“;

- 18. marca 2016 prípis samosudcu účastníkom konania;

- 21. apríla 2016 sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu odpovedal na prípis samosudcu.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu v podaní sp. zn. 1SprS 486/2016 doručenom ústavnému súdu 3. januára 2017. Uviedla, že „*vzhľadom na predmet konania, ktorým je žaloba o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, možno konštatovať, že spor patrí medzi skutkovo náročné. Okresný súd Žilina vo veci rozhodol rozsudkom dňa 25. 11. 2009, avšak rozhodnutie prvostupňového súdu bolo odvolacím súdom - Krajským súdom v Žiline zrušené. Zo strany sťažovateľa bola podaná sťažnosť predsedovi Okresného súdu Žilina na prietahy v konaní, pričom táto bola vyhodnotená ako dôvodná a sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností. Sudca sa k ústavnej sťažnosti nevyjadril.*

Poznamenávam, že voči sudcovi bol podaný predsedom tunajšieho súdu, ako aj predsedníčkou Krajského súdu v Žiline disciplinárny návrh pre neplnenie si povinností sudcu. Musím priznať, že k náprave nedošlo ani po tom, ako bola sťažnosť sťažovateľa posudzovaná, a kedy sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností.

Pokiaľ Ústavný súd SR vzhliadne v postupe Okresného súdu Žilina neodôvodnené prietahy v konaní, navrhujem, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi primerané zadosťučinenie so zreteľom na povahu uplatňovaného nárokov a možnú ujmu, kedy neistota spôsobená sťažovateľovi postupom súdu, by nemala suplovať nároky uplatnené v konaní.“

K vyjadreniu okresného súdu zaujal prostredníctvom svojho právneho zástupcu stanovisko sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 13. januára 2017, v ktorom uviedol, že k vyjadreniu podpredsedníčky nemá pripomienky, avšak od podania sťažnosti doručenej ústavnému súdu 9. júna 2015 do dnešného dňa okresný súd nenariadil ani jedno pojednávanie a neurobil ani jeden úkon. V ďalšom uviedol: *«Taktiež poukazujem na to, že od podania sťažnosti na ústavný súd uplynulo viac ako rok a pol a došlo k nasledovným zmenám. Navrhovatelia [REDAKOVANÉ] v konaní: „Žaloba o zrušenie podielového spoluvlastníctva“, č. k. 8C/84/2009 sa vydala, preto zmenila priezvisko na [REDAKOVANÉ] odsťahovala sa k manželovi..., preto rodinný dom [REDAKOVANÉ] chátara. Predovšetkým chátara z dôvodu toho, že má poškodenú strechu na dome, preto do neho zateká a tým ho poškodzuje... som požiadal [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] o vydanie kľúčov a sprístupnenie rodinného domu [REDAKOVANÉ]. ale ona mi ich nevydala a dom nesprístupnila, preto nemôžem na uvedenom dome urobiť potrebné opravy. Keďže sa o kľúče od domu a jeho sprístupnenie nechcem súdiť, preto musím čakať na rozhodnutie Okresného súdu Žilina, č. k. 8C/84/2009. To čo som teraz uviedol, nie je uvedené v mojej sťažnosti zo dňa 04. 06. 2015, predovšetkým to potvrdzuje, že môj nárok na finančné odškodnenie vo výške 10.000,- Eur je dôvodný.*

Za napísanie tohto podania na Váš súd si uplatňujem trovy právneho zastúpenia v súlade s §11 ods. 2 v spojení s §13a ods. 1, písm. c/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 156,17,- EUR. To znamená, že celkové trovy právneho zastúpenia sú vo výške 452,61 €.

S poukázaním na uvedené navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby vydal nález tak, ako je uvedený v mojej sťažnosti zo dňa 04. 06. 2016, ktorá bola súdu doručená dňa 09. 06. 2015.»

Účastníci konania pred ústavným súdom súhlasili s tým, aby ústavný súd upustil od verejného ústneho pojednávania vo veci, ústavný súd preto podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania upustil, pretože od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 84/2009 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitnosť veci, v ktorej predmetom konania je návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva, ústavný súd konštatuje, že preskúmané konanie nie je po faktickej ani právnej stránke zložitý, ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa kritéria, ako sa správal samotný sťažovateľ v namietanom konaní, ústavný súd nezistil, že by samotný sťažovateľ svojím správaním prispel k prieťahom v konaní. Sťažovateľ síce v plnej miere využíval svoje procesné oprávnenia (odvolanie proti rozsudku z 25. novembra 2009, návrh na prerušenie konania, odvolanie proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku, žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku, odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým mu priznal oslobodenie od platenia súdneho poplatku len vo výške 50 %, odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrh na vydanie predbežného opatrenia), avšak v tejto súvislosti ústavný súd konštatuje (obdobne ako vo veciach II. ÚS 41/97, II. ÚS 52/99, II. ÚS 181/04), že uplatnenie procesných práv tak zo strany sťažovateľa, ako aj ostatných účastníkov konania v doterajšom priebehu konania nezakladá zodpovednosť sťažovateľa za zbytočné prieťahy v konaní, ale v takomto prípade zodpovednosť nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo 25. mája 2009 a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvalo 6 rokov.

Z toho sa vec 3 mesiace (od 11. novembra 2010 do 9. marca 2011) v dôsledku rozhodovania o opravnom prostriedku sťažovateľa nachádzala na krajskom súde.

Meritórne okresný súd rozhodol už 6 mesiacov po podaní žaloby. Avšak v priebehu nasledujúceho konania sa vyskytli dlhšie obdobia, v ktorých okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu veci. Najmä od marca 2011 do júna 2013 (26 mesiacov), od júna 2013 do novembra 2014 (16 mesiacov) a od 1. decembra 2014 do 18. marca 2016 (15 mesiacov). Spolu bol teda okresný súd nečinný viac ako štyri roky.

Okresný súd sám uznal, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie namietanej veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Vzhľadom na to, že konanie v predmetnej veci na okresnom súde nebolo ukončené, ústavný súd podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu prikázal, aby ďalej vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda boli porušené, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € najmä s odôvodnením, že žiada *„náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch... a tým, že počas uvedeného konania a prietahov v konaní nemohol užívať ani nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Uvedené mu spôsobuje zdravotné problémy, Uvedeným bol a je vystavený pocitom právnej neistoty, krivdy, nespravodlivosti, bezmocnosti a úzkosti...“*.

Vzhľadom na všetky okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia jeho práv, ako aj vzhľadom na povahu veci (majetkoprávny spor) považuje za primerané vo výške 3 000 € (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, ktoré si uplatnil v sume 452,61 €.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 139,83 €, spolu s režijným paušálom 2 x po 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada trov konania bola tak priznaná v celkovej sume 296,44 €.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Mgr. Štefana Buchu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Odmenu za tretí úkon ústavný súd advokátovi nepriznal, pretože jeho podanie (replika k vyjadreniu okresného súdu doručená 13. januára 2017) neobsahovalo také skutočnosti, ktoré by prispeli k objasneniu danej veci (bod 5 výroku tohto rozhodnutia).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017